

2) Η Verein Deutsche Sprache eV φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) EE C 294 της 20.8.2018.

Αναίρεση που άσκησαν στις 26 Ιουνίου 2018 οι Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 18 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-298/17, Iordăchescu κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση C-426/18 P)

(2019/C 112/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu (εκπρόσωπος: A. Cuculis, avvocato)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 31ης Ιανουαρίου 2018, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Σεπτεμβρίου 2018 η Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 10 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-560/18 P)

(2019/C 112/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (εκπρόσωπος: P. Hoffman, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Σουηδίας, Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-514/15 Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych κατά Επιτροπής·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 12ης Ιουνίου 2015, GESTDEM 2015/1291, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα προσβάσεως της ανααιρεσίουσας στην εμπεριστατωμένη γνώμη που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινοποίησης 2014/537/PL, και την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 17ης Ιουλίου 2015, GESTDEM 2015/1291, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα προσβάσεως της ανααιρεσίουσας στην εμπεριστατωμένη γνώμη που εξέδωσε η Δημοκρατία της Μάλτας στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινοποίησης 2014/537/PL, και να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσίουσας· ή
- επικουρικώς, αν το Δικαστήριο κρίνει ότι η υπόθεση δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως στηρίζεται στους εξής λόγους:

- Ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε εις διπλούν σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, αφενός, (i) στις σκέψεις 30 και 32 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν είναι δυνατό η προβαλλόμενη από την αναιρεσείουσα παρανομία να επαναληφθεί στο μέλλον και ότι η αναιρεσείουσα δεν έχει έννομο συμφέρον για τη συνέχιση της προσφυγής, και, αφετέρου, (ii) στις ίδιες σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το κρίσιμο ερώτημα εν προκειμένω είναι αν είναι δυνατό να επαναληφθεί στο μέλλον μία κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας κοινοποιείται στην Επιτροπή σχέδιο νόμου προς άρση των ανησυχιών της όσον αφορά ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους που πραγματοποιεί την κοινοποίηση, εις βάρος του οποίου εκκρεμεί διαδικασία λόγω παραβάσεως, και η Επιτροπή απορρίπτει αίτημα προσβάσεως σε εκδοθείσα βάσει της οδηγίας 98/34 ⁽¹⁾ εμπεριστατωμένη γνώμη η οποία αφορά το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, δικαιολογώντας τούτο με το ότι ισχύει γενικό τεκμήριο ότι η δημοσιοποίηση εγγράφου υπονομεύει την προστασία του σκοπού της διαδικασίας παραβάσεως, ενώ, κατά το δίκαιο, το κρίσιμο ερώτημα δεν είναι αν είναι δυνατό να επαναληφθεί μία παρόμοια κατάσταση, αλλά, αντίθετα, αν είναι δυνατό να εφαρμοστεί στο μέλλον από την Επιτροπή η ερμηνεία του κανονισμού 1049/2001 ⁽²⁾ ή της οδηγίας 98/34, την οποία επικαλείται η Επιτροπή και προβάλλει η αναιρεσείουσα ως λόγο ακυρώσεως στην προσφυγή της.
- Ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η ανάγκη εκδίκασης υποθέσεως στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή αρνείται να γνωστοποιήσει έγγραφα, λόγω του προβαλλόμενου «αναπόσπαστου δεσμού» μεταξύ αυτών των εγγράφων και της διαδικασίας παραβάσεως που εκκρεμεί, ενώ έχει περατωθεί η προφορική διαδικασία, δεν δύναται να προέρχεται από την ανάγκη αναγνώρισεως στην αναιρείουςα δικαιώματος πραγματικής προσφυγής και από το ότι, ελλείψει σχετικής κρίσεως, η απόφαση της Επιτροπής δεν θα υπόκειται σε έλεγχο, διότι, διαφορετικά, κάθε προσφεύγων, του οποίου η αίτηση για πρόσβαση σε έγγραφο απορρίπτεται αρχικά, θα δύναται να προσφύγει κατά της Επιτροπής, ακόμη και αν του επιτραπεί η πρόσβαση σε έγγραφα μετά την άσκηση της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής.
- Ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, μολονότι η διαδικασία της ασκηθείσας από την αναιρεσείουσα προσφυγής για την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων διήρκεσε σχεδόν 3 έτη και περιλάμβανε την υποβολή πλειόνων υπομνημάτων και τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως, εντούτοις, η περάτωση της διαδικασίας και η απαίτηση από την αναιρεσείουσα ή τα μέλη της να αμφισβητήσουν εκ νέου την παρανομία των προσβαλλομένων αποφάσεων, στο πλαίσιο, αυτή τη φορά, αγωγής αποζημιώσεως εις βάρος της Επιτροπής, δεν αποτελούν αδικαιολόγητη επιβάρυνση για αυτούς.
- Ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι παρέλκει η έκδοση αποφάσεως ως προς τις αξιώσεις αποζημιώσεως της αναιρεσείουσας ή των μελών της για την αποκατάσταση της προκληθείσας από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις ζημίας, εκ του λόγου και μόνο ότι (i) η αναιρεσείουσα παρέλειψε να προσδιορίσει αν αυτή ή τα μέλη της προτιθενται «πραγματικά» να προβάλουν αυτές τις αξιώσεις, (ii) δεν επικαλέστηκε σαφή, συγκεκριμένα και επαληθεύσιμα αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τις συνέπειες των προσβαλλομένων αποφάσεων και (iii) δεν παρείχε στοιχεία όσον αφορά τις καταδικές που επιβλήθηκαν ως συνέπεια της αρνήσεως προσβάσεως σε έγγραφα, τούτο δε ενώ (iv) το Γενικό Δικαστήριο υποχρέωσε την αναιρεσείουσα να φέρει τα δικαστικά της έξοδα, με αποτέλεσμα τα έξοδα αυτά να καταστούν συγκεκριμένη και σαφής ζημία προκληθείσα στην αναιρεσείουσα λόγω των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- Ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η αναιρεσείουσα δεν έχει έννομο συμφέρον για τη συνέχιση της προσφυγής, μολονότι η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων είναι αναγκαία για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη η αναιρεσείουσα ως επαγγελματικός οργανισμός, μη υφισταμένου άλλου μέσου για την αποκατάσταση της βλάβης αυτής.

⁽¹⁾ Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ 1998, L 204, σ. 37).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).